

Na útěku

Kamelot

Mrholí, v mlze jsem na stopu sám,
marně se vracím a zas utíkám,
na tvoje dlaně, moje milá, zapomínám.
Ty vysoko míříš a já nemám nic,
jen boty, co jdou blátem u krajnic
poznat lán světa a cítit volnost víc a víc.
Tak mě už nečekej, nastálo odcházím,
jsem zatracenej a provařenej chlap na útěku,
s tím se snad vyrovnáš, že v pasti nekřičím,
jsem stará ryba, co hůř se chytá, to víš.
Najednou světél pár jazyků,
zastaví u mě, tak mačkám kliku,
slyším tě zase, jak šeptem říkáš beze vzlyků:
tak vrať se už zpátky, mám o tebe strach,
zas bude to dobrý, už nepřijde krach,
prosím tě, věř mi, já ti odpouštím,
žes ode mě plách. A na mě nečekej.
Tak mě už nečekej ...